

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00843/2011-01

Дана: 06.10.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ф.Р.** из Крагујевца, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 06.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ф.Р.** из Крагујевца изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-449/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ф.Р. је пре престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Трговинском суду у Крагујевцу. Подноси пријаву за избор у Привредни суд у Крагујевцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у полгеду изабраних;
- Да се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу

и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство

У погледу оспособљености наводи да је у посматраном периоду имао у свим годинама већи број завршених предмета од прописаног минимума, а да је уз основне предмете радио и друге послове у ванпарничним стварима, повремено и у материји извршења и као члан стечајног већа а био је и задужен едукацијом приправника.

У погледу стручности истиче да је у 2006.-2008.године имао знатно мањи проценат укинутих одлука од изабраних судија.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 800 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоца приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Одлуком ВСС бр.119-05-449/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка достојности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 2 и 8 и члана 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу моралног лика подносиоца приговора, потом у погледу оспособљености однос мериторно и на други начин решених предмета, као и поступања са старим предметима.

У погледу достојности се истиче да је против подносиоца приговора по захтеву јавног тужиоца због кривичног дела кршење закона од стране судије из чл.214 КЗС (поступање у стечајној материји) спровођена истрага, услед које је привремено удаљен са судијске дужности у периоду од 01.11.2003.године до 31.01.2004.године, па да је ова мера удаљења нарушила морални лик подносиоца приговора и негативно утицала и на углед суда у коме је вршио судијску дужност.

У погледу оспособљености се указује да је у посматраном периоду имао мериторно решених 423 предмета а на други начин 474, па да овакав однос решених предмета не доприноси решењу спора који постоји међу странкама.

Такође у оквиру оспособљености се указује да није имао ни задовољавајући начин поступања са старим предметима па је имао у раду 14 парничних старих предмета, наводе се примери у којима је поступак трајао преко 3 године што се не може ценити као примерено трајање поступка у привредним споровима.

Како подносилац приговора није испунио услове прописане одредбом члана 45 Закона о судијама, те сходно томе како није изабран за судију у судове у које је поднео пријаву престала му је судијска дужност.

Против те одлуке је изјавио жалбу уставном суду, а такође се изјаснио и поднеском па се ова одлука побија у целости и истиче да је тачно да је по захтеву Окружног јавног тужиоца против њега вођен поступак истраге у предмету Кио 152/03 и да је из тог разлога био удаљен са судијске дужности, али не због поступања у стечајном предмету већ у поступку извршења, али да је та истрага правоснажно обустављена дана 14.01.2004.године, па из тога проистиче из разлога његове нежности није ни могла наступити штетна последица по рад државних органа, нити он може сносити последице због поступка који су неосновано и јавни тужилац и суд водили против њега, да управо из тог разлога је и у средини у којој живи и ради било јасно да ништа нечасно није учинио, а да је поступак изрежиран од стране групе људи, а то из разлога што је као стечајни судија спречио адвоката Д.Ј. да остварује енормне накнаде и наложио стечајном управнику да све предмете који су вођени у поступку стечаја над [REDACTED] из Тополе подели на 4 адвоката, па је на тај начин спречио истог да оствари зараду и из рог разлога то сматра као мотив поступка који је против њега вођен.

У вези начина решавања предмета истиче да он није могао да утиче на начин решавања спора јер је исто ствар процесног права, па тако је од процесних могућности да се иста одбаци у смислу одредбе члана 279, 187 став 2 или члана 103 ЗПП, или да поступак обустави у смислу одредбе члана 19 став 1 ЗПП, или да се огласи ненадлежним било стварно или месно, или ће тужилац повући тужбу, односно странке постићи судско поравнање, а судија је дужан да примени ове процесне одредбе на које не може да утиче.

У погледу поступања са старим предметима у првом реду истиче да ово није био предмет разматрања у време одлучивања о пријави већ су ти подаци накнадно достављени па у том смислу и доставља потврду издату од стране Привредног суда у Крагујевцу. У погледу наведених предмета истиче да их је добио у рад 10.02.2004.године, а је исте завршио у 2006.години, да су и те одлуке потврђене од стране вишег суда, а у погледу времена трајања поступка истиче да ни један стари предмет у његовом већу није трајао дуже од три године већ најдуже од две до две године и седам месеци.

Поднеском од 17.08.2011.године подносилац приговора доставља доказе а на околности трајања парничних поступака преко три године, у том смислу допис Привредног суда у Крагујевцу број VIII Су159/2011 од 16.08.2011.године, а из којег се утврђује да је дана 10.02.2004.године подносилац приговора задужен са 265 парничних предмета од којих из 2001 и ранијих година са 46 предмета, а да је у суду на дан 31.12.2003.године било укупно у раду 112 предмета из 2001 и ранијих година, да су подаци о старим предметима достављени на телефонски захтев Н.М. члана Високог савета судства дана 05.05.2010.године и да се радило о следећим предметима:

1. П.1135/01 Примљен у суду дана 1997. године, задужен предметом дана 10.02.2004.године, предмет завршен 18.04.2006.године;
2. П.214/02 Примљен у суду дана 08.03.2002.године, задужен предметом дана 10.02.2004.године, предмет завршен 30.01.2006.године;
3. П.20/03 Примљен у суду дана 06.04.2003.године, задужен предметом дана 24.02.2004.године, предмет завршен 31.03.2008године;
4. П.559/03 Примљен у суду дана 21.03.2003.године, задужен предметом дана 21.03.2003.године, предмет завршен 15.12.2005.године;
5. П.797/03 Примљен у суду дана 17.04.2003.године, задужен предметом дана 10.02.2004.године, предмет завршен 04.05.2006.године;

6. П. 857/04 Примљен у суду дана 22.11.2000.године, задужен предметом дана 11.07.2005.године, предмет завршен 20.11.2006.године;
7. П. 1120/04 Примљен у суду 1997.године, задужен предметом дана 21.10.2003.године, предмет завршен 21.07.2006.године;
8. П. 452/05 Примљен у суду 1995 године, задужен предметом дана 02.04.2003.године, предмет завршен 27.02.2006. године;
9. П. 706/05 Примљен у суду дана 23.07.2002. године, задужен предметом дана 06.02.2004.године, предмет завршен 18.10.2006.године;
10. П.783/05 Примљен у суду дана 24.01.1995.године, задужен предметом дана 27.06.2005.године, предмет завршен 10.07.2006.године;
11. П.979/05 Примљен у суду дана 05.03.2002. године, задужен предметом дана 31.08.2005.године, предмет завршен 06.07.2006. године;
12. П.1212/05 Примљен у суду дана 05.10.1999.године, задужен предметом дана 11.11.2005 године, предмет завршен 29.12.2006. године;
13. П.1346/05 Примљен у суду дана 27.08.2001.године, задужен предметом дана 14.12.2005године, предмет завршен 06.03.2005.године;

Из истог извучи закључак даје у материји радних спорова поступао од 01.02.2004.године да је само у једном предмету П.20/03 поступак трајао дуже од три године и то 4 године 1 месец и 5 дана, да је приликом формирања већа и задуживањем предмета грубо прекршен судски пословник јер му је у рад дато више предмета него осталим судијама, па је и то резултирало и знатно лошијим процентом решавања старих предмета.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Подносиоцу приговора су у поступку омогућена сва права као учесника у поступку, а пре свега омогућена му је расправност и контрадикторност у поступку.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства дана 08.09.2011.године изјаснио детаљније у вези навода из побијане одлуке, дао разлоге поводом истих, а укратко и образложио однос колектива у којем је радио, па јепредложио да се приговор усвоји.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трговинског суда у Крагујевцу, извештаја Привредног суда у Крагујевцу број I Су1/2011-28 од 23.08.2011.године и I Су-1/2011-28 од 29.08.2011.године, увида у спис Окружног суда у Крагујевцу број Кио.152/03, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

2006.године

П предмета у раду 321 предмет решено 257 од тога 105 пресудом и 152 на други начин, 56 одлука разматраних по жалби 37 потврђено или 66,07%, 3 преиначено или 5,36% и 16 укинута или 28,57%, просек одељења 30,48%, коефицијент ажурности 2,67, просек одељења 3,64, калитет 92,61 просек одељења 90,94, савладање прилива 111,74 просек одељења 108,8% и проценат решених 80,06 просек одељења 75,07.

2007.године

П предмета у раду 363 предмет решено 277 од тога 132 пресудом и 145 на други начин, 84 одлука разматраних по жалби 59 потврђено или 70,24%, 2 преиначено или 2,38% и 23 укинута или 27,83% просек одељења 23,44%, коефицијент ажурности 2,99, просек одељења 2,7, калитет 90,97 просек одељења 91,14, савладање прилива 93,27 просек одељења 107,28% и проценат решених 76,31 просек одељења 80,09

2008.година

П предмета у раду 418 предмет решено 361 од тога 235 пресудом и 126 на други начин, 91 одлука разматраних по жалби 65 потврђено или 71,43%, 2 преиначено или 2,2% и 24 укинута или 26,37% просек одељења 18,45%, коефицијент ажурности 1,74, просек одељења 1,52, калитет 92,8 просек одељења 91,25, савладање прилива 109,39 просек одељења 110,82% и проценат решених 86,36 просек одељења 88,13.

На основу извештаја Привредног суда у Крагујевцу утврђено је следеће:
На крају 2006.године подносиоцу приговора у раду је остало нерешених 8 старих предмета и то:

1. П.188/06 Примљен у суду дана 30.06.2004. године, задужен предметом дана 05.04.2005.године, предмет завршен 01.02.2007.године;
2. П.254/06 Примљен у суду дана 08.09.2003.године, задужен предметом дана 06.02.2004.године, предмет завршен 28.09.2007.године;
3. П.801/06 Примљен у суду дана 15.09.2003.године, задужен предметом дана 06.02.2004.године, предмет завршен 11.01.2007.године;
4. П.830/06 Примљен у суду дана 30.05.2003.године, задужен предметом дана 19.07.2006.године, предмет завршен 31.10.2007.године;
5. П.910/06 Примљен у суду дана 14.10.2003. године, задужен предметом дана 21.04.2004. године, предмет завршен 21.12.2006.године;

6. П.1052/06 Примљен у суду 1996.године, задужен предметом дана 20.07.2005.године, предмет завршен 30.05.2007.године;
7. П.2090/06 Примљен у суду дана 29.08.2003. године, задужен предметом дана 27.09.2006.године, предмет завршен 26.12.2006.године;
8. П. 1327/06 Примљен у суду дана 04.04.2003.године, задужен предметом дана 10.02.2004.године, предмет завршен 28.08.2008.године;

2007.године

1. П. 274/05 Примљен у суду дана 24.02.2005. године, задужен предметом дана 24.02.2005.године, предмет завршен 03.11.2008.године;
2. П. 877/07 Примљен у суду дана 26.01.2005.године, задужен предметом дана 17.05.2008.године, предмет завршен 03.03.2008.године;

2008.године

1. П.133/07 Примљен у суду дана 05.10.2006.године, задужен предметом дана 05.10.2006.године, предмет до 31.12.2009.године није окончан;
2. П.309/08 Примљен у суду дана 19.07.2006.године, задужен предметом дана 30.01.2008године, предмет окончан прекидом 04.03.2009.године исто укинута - нерешено;
3. П.945/08 Примљен у суду дана 06.12.2005.године, задужен предметом дана 07.12.2005.године, предмет завршен 09.02.2009.године;

На основу истог извештаја се утврђује да је у току 2006.године решио укупно 31 стари предмета, од којих је предметима задужен и то 22 предмета којима је задужен 2004.године, 8 предмета задужен 2005.године и 1 предметом задужен 2006.године.

Увидом у списе Окружног суда у Крагујевцу број Кио.152/03 се констатује следеће:

Захтев за спровођење истраге поднет је дана 29.09.2003.године против подносиоца приговора и то „Зато што је основано сумњив да је дана 31.03.2003.године као судија Трговинског суда у Крагујевцу, а у намери да прибави имовинску корист предузећу ██████████ донео незаконит акт о извршењу на штету предузећа ██████████ из Врања у предмету Трговинског суда бр И.441/00 тако што је знајући да је пресуда трговинског суда у Лесковцу П.2076/96 од 29.10.1998.године којом је наводно одређено право власништва на спорном локалу у Крагујевцу, у ул.тадашњој ██████████ сада ██████████ власништво ██████████ из Врања укинута по захтеву за заштиту законитости од стране Врховног суда Србије дана 03.10.2001.године по решењу Пзз.35/00 и П.118/01 од 01.11.2001.године као и да је Републички јавни тужилац поднео захтев за одлагање извршења Гт.193/00 од 07.03.2000.године па је након тога дана 31.03.2003.године донео закључак за исељење предузећа ██████████ из локала ██████████ без претходног доношења решења о извршењу а тек дана 08.04.2003.године и поред познатих напред наведених чињеница донео решење о извршењу значи без извршнеисправе да би ово решење односно донети закључак о извршењу од 17.04.2003.године био спроведен 22.04.2003.године на штету предузећа ██████████ из Врања услед чега је предузеће ██████████ из Врања прибавио корист у износу од 11.700.000,00 динара,

Чиме је починио кривично дело кршење закона од стране судије уз чл 243 КЗС.“

Поднеском од 12.01.2004.године ОЈТ одустао од даљег кривичног гоњења и решењем од 14.01.2004.године поступак је обустављен услед одуставнка ОЈТ.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености и достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености основано се у одлуци првог састава Високог савета судства указује да подносилац приговора није испунио овај критеријум а на основу утврђених чињеница од стране Комисије Високог савета судства. Подносилац приговора је у раду имао велики број старих предмета. Чињеницом да су му је већи део тих предмета дат у рад у току 2004.године, да је добар део тих предмета и решио не указују основано да је подносилац приговора у тим предметима поступао ажурно и ефикасно применио правничка знања у циљу решавања таквих предмета. Дужина трајања поступка и чињеница да неки предмет добије статус „старог“ предмета према Судском пословнику, не одређује се од датума када је судија задужен тим предметом, већ од тренутка пријема тог предмета у суду. Привредни споровима су спорови хитне природе, а од судије се очекује да применом правничких знања и управљањем у поступку допринесе ефикасном решењу тог спора. Код посноциоа приговора обзиром на број тих предмета се не може закључити да поседује довољну оспособљеност као судија да применом правничких знања допринесе ефикасном решавању привредних спорова. Из извештаја Привредног суда у Крагујевцу се утврђује да су сви наведени предмети код подносиоца приговора, а имајући у виду и датум пријема тужбе у суду, трајали и дуже од три године, што у сваком случају не представља разуман рок за суђење, а самим тим и ускраћивање странкама овог права, као императива поступања у привредним споровима. Стога, имајући у виду број предмета, а применом одредбе члана 6 Правила Високи савет судства је нашао да подносилац приговора није испунио критеријум оспособљености.

У погледу критеријума достојности, Високи савет судства је имајући у виду чињеницу да је против подносиоца приговора вођен кривични поступак и да је исти у фази истраге обустављен, као утврђену чињеницу да нема кривичне одговорности подносиоца приговора. Међутим, узимајући у виду све околности случаја које су довеле до покретања кривичног поступка, Високи савет судства у смислу одредбе члана 4 став 1 алинеја 3 Правила, а све у вези одредбе члана 8 Одлуке о критеријумима и мерилима, подносилац приговора не испуњава критеријум достојности. Из предмета И441/00 се утврђује да подносилац приговора није донео решење о извршењу, већ да је и без тог решења, за дан 31.03.2003.године одредио и спровођење извршења, односно приступио спровођењу извршења. Овакво поступање је директно у супротности са одредбом члана 199 став 2 Закона о извршном поступку (Службени гласник СРЈ бр.28/2000, 73/2000 и 71/2001). Из изјаве подносиоца приговора коју је дао пред Комисијом се закључује да су решења о извршењу издавали стручни сарадници. Дакле, подносилац приговора уопште и није посвећивао дужну пажњу предмету у којем је поступао, већ се олако понашао, не примењујући процесне одредбе ЗИП, што указује и на одсуство свести о друштвеној одговорности судије. Судија у раду мора обезбедити судску заштиту права и слобода, дакле и права дужника у извршном поступку, а не поступајући само у намери ефикасног спровођења извршења, а при том кршећи и процесна права свих ученика у поступку. Оваквим поступцима, без обзира на чињеницу да ли му је било познато да је извршна

исправа укинута или не, довео је до настанка штетних последица, а самим тим и до покретања кривичног поступка. Одговорност судије не постоји само у ситуацијама када умишљајно крши процесне или материјалне одредбе које мора у раду да примени, већ и у ситуацији када грубим нехатом пропусти да примени такве одредбе. Наступањем штетних последица за странку у поступку, а коју је подносилац приговора могао да избегне правилном применом процесних одредби, избегла би се сумња у непристрасност поступања подносиоца приговора у том предмету, па самим тим и покретање кривичног поступка, а на то не утиче и чињеница да су се те последице могле касније отклонити да је дужник желео да се користи својим накнадним процесним правима у каснијој фази поступка извршења. Покретањем кривичног поступка углед судства се грубо нарушава, па и без обзира на чињеницу да је тај поступак касније обустављен. Да није било тог поступка, а због учињених пропуста у раду подносиоца приговора, створиле би се могућности да се против подносиоца приговора покрене дисциплински поступак, а тежина тог дела и изрицању озбиљне санкције према подносиоцу приговора. Отуда Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунио ни критеријум достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства

